

و ثانياً: با قطع نظر از بطلان بذل به دلیل مذکور، بذل و هبه از عقود می باشند و تلقی دادگاه آن را در قالب ابراء که از ایقاعات است، مبنی بر اشتباه و غیر موجه است. البته اگر متعلق بذل دین باشد؛ نتیجه ابراء می باشد و ثانياً: نوع ایرادات دیگر نیز که در لایحه فرجام خواهی ذکر شده؛ وارد است. لذا ضمن ابرام قسمت اول دادنامه فرجام خواسته مبنی بر گواهی عدم امکان سازش، قسمت اخیر دادنامه مبنی بر تلقی بذل مهریه در قالب ابراء نقض و مهریه مذکور به قوت خود در ذمه زوج باقی است و پرونده طبق بند ج ماده 401 قانون آیین دادرسی مدنی دادگاه های عمومی و انقلاب؛ جهت رسیدگی و صدور حکم مقتضی به شعبه دیگر دادگاه تجدیدنظر استان تهران ارجاع می گردد.

رئیس شعبه 26 دیوان عالی کشور- عضو معاون/پژوهشگاه قوه قضاییه.

